

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXVI. Ecquibus Vouere castitatem fas, nefasue?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

LUTHERO-CALVINISTÆ: Complutum
la. 1. Cœlibatus repugnat naturæ,
dant sexuum diversitatem, & vim generati-
vam. 2. Mundus periret, si omnes conti-
nerent. 3. Ex cœlibatu minuitur numerus
Christianorum. 4. Morbi subinde ori-
untur; seruandæ est aurem valetudo. 5. Vis
generandi est bona; quia erat etiam in natura
nondum lapsa, estque in animantibus. 6.
Virtus per se, ut bona, appetitur: Virginitas
vero non propter se, sed ad expeditius oran-
dam. &c. ergo non est virtus. &c.

A U T O R. Hoc vero nugari est in re
grauißima.

D I C O A D I. Hæc ratio fuit Iouianii, teste Hieronymi lib. i. Iam est Lu-
theri & Erasmi. Naturæ dona sunt pro-
pter bonum speciei, non indiuidui præ-
cipue.

A D II. Semper erunt plures imper-
fecti, quam perfecti, id est, Continentes.
Ita Hieronymus. At Augustinus: *Vti-
nam omnes continerent, multò citius Dei ci-
uitas completeretur, & acceleraretur terminus
seculi.*

A D III. Ambrosius lib. 3 de Virg.
*Quis ergo quaesuit uxorem, qui non inuenie-
rit?* Item ea ratione oportet inducere
polygamiam.

A D IV. Morbi ex Incontinentia &
erapula nascuntur; non ex Continentia.
Dein, hæc dignitate compensat vitę bre-
uitatem, superat longæuitatem.

A D V. Inclinatio naturalis in ab-
solutè necessariæ rem, est comedere, &c.
In conditionatè necessariam ob circum-
stantias, est Nubere. Conditionata ne-
cessitas erat in natura integra, estque in
lapla absoleta in animantibus. Nam
hæc ad conseruandam speciem: illa ad
serius, citius eum replendum coelum, saluâ
temperantiâ.

A D VI. Virginitas, ut est perfecta re-
fræratio concupiscentiæ, mediumque
ad maius bonum latræ purioris, sic est
virtus. Cætera, quæ ex Conciliis, & S.
Patribus adducunt, vide apud Bell. libr. 2.
c. 33. 34.

Q V A E S T I O L X V I .

*Ecquibus vovere castitatem fas,
nefasue?*

LUTHERVS libro de Votis monasticiis. Viris nō
ante annum 70, aut 80. Sic & Augustina Confe-
sio artie. 27.

C ALVINVS Institut. l. 4. c. 15. §. 19. Olim
vouere nefas ante 60. annum fœminis. Sic
& Martyr.

S VAD ET. 1. Quia, i. Tim. 5. Adole-
scientiores viduas denita, ieu, reiice. 2. Ibid.
Volo iuniores nubere.

A U T O R. 1. Fidelibus, in vsu libe-
ri arbitrii constitutis, vouere castitatem
licet. 1. Sic Scriptura & exempla, in
Antichristopart. 2. q. 27. 2. Sic Patres
S. Athanasius libr. de human. Verbi, dicit,
Pueros Virginitatem profiteri doctos à
Christo esse. Basilius in quest fusè disput.
quest. 15. Pueros ad monasterium reci-
piendos; at non ad professionem, nisi v-
sum habentes liberi arbitrii. Ambrosius
lib. 3. de Virg. Non atas reiicitur; sed ani-
mas examinatur.

I I. A D Publicam tamen professio-
nem recipiendus nemo ante ætatis an-
num XVI. Trid. Siſ. 25. c. 15.

D I C O A D I. Reiice, scilic. à nu-
mero præbendariarum, quæ alere se ne-
queant sexagenariæ; non autem à voto
Continentiæ.

A D II. Id est Consilium; yth hoc: Vo-
lo omnes esse sicut meipsum.

Ff 3 II. Lv.

II. LUTHERANI, ut MAGDEBVRGENSES Cent. 4. c. 10. Cent. 6. c. 6. Martyr, L. de calib. Nefas liberis, quantuis etatis, vo. uere castitatem, inireue Religionem, parentibus inuitis.

SVADET istis. 1. Quia quartū Decalogi obligat in omniestate. 2. Quia vxor absq; consensu viri, aut Domini, seruus nequit ingredi Religionem: Ergo nec filius sine parentum consensu.

AVTOR. Si parentes sine filiorum auxilio queant viuere; & attigerit pubertatis annum filius 14. filia 12, tunc licet vel inuitis parentibus inire Religionem. 1. Sic Scriptura, in Antichristo part. 2. q. 27. 2. Sic Canones & Patres: B. l. l. 2. c. 36. Ratio Amb. l. de Virg. Cui licet maritum eligere; Cur non li. et Deum preferre? Chrysostomus homil. 84. in Ioan. Cum spiritualia impediunt parentes, nec agnoscendi quidem sunt.

DICO AD I. Ad hoc Eph. 6. Obedite parentibus, additur, in Domino, id est, nō in iis, quae impediunt pietatem.

AD II. Recte quia, I. Cor. 7. Vir non habet corporis sui potestatem, sed uxor: & contraria.

III. LUTHERANI: vt Petrus Martyrin I. Cor. 7.2. Nihil fraudare inuicem, nisi forte ex consenu, a tempore. Ergo uouere continentiam non licet, minus perpetuam. Quia 2. Matth. 19. Quod Deus coniunxit, homo non separet.

AVTOR. At licet ex consensu mutuo. 1. Quia si ad tempus, vt vacetis orationi, licet; & reuertimini in idipsum, hoc dicit secundum indulgentiam: ergo secundū perfectionem licet in perpetuū. Sic Hieronymus, Ambrosius, Theodoretus. 2. Exempla suppetunt complura: Matth. 1. Maria & Iosephi. Heluidii enim hæresis fuit, B. Mariam non seruasse Virginitatē. Magdeb, Bucerius, Martyr, Calu. dicunt eo

contraxisse animo, vt per copulam prolificaret.

IV. LUTHERANI, vt Kemnitius ad S. ff. 24. Cap. 6. Trid. Magdeburgense. Cent. 1, ub. 2 cap. 12. Erasmus in I. Cor. 7. Per monasticū p. offensionem sol. inequit matrimonium seu ratum & consummatum, seu ratum tantum.

SVADET istis. 1. Matth. 19. Et I. Cor. 7. infolubile pronunciatur, etiam Consummatum: nam agens coniugii non est eius essentia; ideo trunque differt accidente. 2. Ratum, est verum Matrimonium, cum signifieat uerē Christi & Ecclesie uionem. 3. Ratum dat alteri potestatem cor. oīis. Ego inuito altero alter uouere nequit Continentiam,

AVTOR. Soluerit per Professionē matrimonium duntaxat Ratum: non soluitur Consummatum. 1. Ratum; quia licet ex cōensu mutuo uouere perpetem continentiam. Liquet suprà. Et Sanctorum exempla Deus approbavit, & Ecclesia. 2. Consummatum verò non soluitur; 1. Quia minimum de consummato debent intelligi ista: Matth 19. Quos Deus coniunxit. Et I. Cor. 7. Præcipio non ego, sed Dominus, mulierem à viro non discedere. Ita Patres.

DICO AD I. II. Ea recte probant Ratum non esse solubile ab humana autoritate: at non probant non dirimi à Deo posse: qui tunc dirimit, cum ad perfectiora vocat. Ratum igitur & Consummatum nec essentialiter differunt, nec accidentaliter; quia utrumque est verum Matrimonium: Sed ut perfectum & imperfectum differunt. Hoc enim est in actu signato, illud in exercito.

AD III. In dando potestatem semper subintelligitur tacitè; Nisi vota altiora vocent ad spiritales nuptias cum bono suo, sine damnatione comparatis.

Quæ-